

Hotel Hillary - Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F G Ami
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
F G Ami
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

- R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi D
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi D Ami
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.
2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhý funebrákům navzdory.

- R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin, [: a ta nám zbejvá. :]